

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2020. év február hó 26. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2020. év március hó 5. napján kihirdette a következő

v é g z é s t:

A pénzmosás büntette miatt Vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2019. év október hó 4. napján kelt 25.B.1001/2018/22. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

- [1] A Fővárosi Törvényszék a 2019. év október hó 4. napján kelt 25.B.1001/2018/22. számú ítéletében Vádlott vádlottat az ellene pénzmosás büntette [1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés c) pont és (4) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól felmentette.
- [2] Az elsőfokú ítélettel szemben az az ügyészség a vádlott terhére, bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.
- [3] A Fővárosi Főügyészség Bf.8234/2015. számon benyújtott fellebbezésében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mert az általa megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett.
- A törvényszék tényként állapította meg, hogy ésszerű kétely nem férhet hozzá, hogy a CÉG1 Biztosító Magyarország Zrt. és a CÉG1 Életbiztosító Zrt. sértettek sérelmére a hűtlen kezelés büntette elkövetése megtörtént, tehát az alapcselekmény megvalósult. Ebből az a ténybeli következtetés vonható le, hogy a CÉG1 Biztosítók részéről az Cég2 Kft. és a Cég3 Kft. részére fiktív számlák kiállítása nyomán jogosulatlan kifizetések történtek a sértetti gazdasági társaságok vezető tisztségviselőinek és a fiktív számlákat kibocsátó cégek ügyvezetőinek bűnös, összehangolt tevékenysége következtében.
- Tényként állapítható meg az is, hogy az Cég2 Kft. és a Cég3 Kft. kifizetéseket foganatosított Vádlott által ügyvezetett Cég4 Kft. részére. E körben az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a Cég4 Kft. felépítését és tevékenységi körét. A bölcsész diplomával rendelkező vádlott ügyvezetése alatt álló cég tevékenysége lefedte az alapbűncselekményben érintett cégek irányában fennálló számlakibocsátási lehetőséget, mint például a hajó és csónak javítás a Cég5 Kft., míg az általános épülettakarítási tevékenység a Cég Kft. szolgáltatásait. Emellett a vádlott az alapbűncselekmény I. r. vádlottjának, a CÉG1 biztosítók igazgatósági elnökének, személylnak volt a felesége a bűncselekmények elkövetésekor, valamint a gazdasági társaság tagja volt Cég7 sro., mely cég ügyvezetője ugyancsak Személy2 volt.
- személy3 tanúvallomása szerint az alapbűncselekményben fiktív számlát kibocsátó CÉG8 Kft. háttérben személy1, Személy4 és Személy5 álltak, illetve a cégben tagsággal rendelkező Cég9 sro. tulajdonosa Személy2. A szlovák cégjegyzék adatai szerint Személy2nak két közös cége is volt Szlovákiában Vádlott vádlottal, a CÉG10 sro. és a CÉG11 sro.
- Megalapozatlannak találta az ítélet 13. oldal utolsó bekezdésben írtakat, mely szerint a fiktív számlázásoknál az érintettek nem igazán szokták figyelni a cégek bejegyzett tevékenységi körét,

melynek következtében kiállított bizonylatok a lebukásukhoz vezetnek, hiszen a Cég4 Kft. tevékenységi köre kialakítása kapcsán ennek az ellenkezője érhető tetten, a jól átgondoltság és a tervezettség, ahogy a tulajdonosi kör kialakítása tekintetében is.

Az elsőfokú ítélet 13. oldal ötödik bekezdésében, a cégek közötti átfedés kapcsán írt fejtegetés figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy a Cég5 Kft. vonatkozásában a Cég4 Kft. által kiállított számlák esetében - azok nem teljesítése miatt - nem került sor a szolgáltatások ellentételezésére, ezért értelmezhetetlen, hogy az elsőfokú bíróság miért vont következtetést arra, hogy ezeket a számlákat az ügyészség nem tekintette fiktívnek.

A Cég Kft., valamint a Cég3 Kft. részére kiállított 19 darab, vád tárgyává nem tett számlákkal kapcsolatban szintén tévesnek ítélte meg az elsőfokú ítélet 13. oldal hetedik és 17. oldal ötödik bekezdésben foglaltakat. A vádirati koncepciónak ugyanis szerves része volt, hogy az alaphüccselekmény sértettjeinek a fiktív számlákat kibocsátó cégek felé eszközölt átutalásos kifizetéseket oly módon kívánta kézzel foghatóvá tenni, hogy ezen átutalások és a Cég4 Kft. által kiállított számlák fejében történt átutalások időben essenek egymáshoz közel, így az egyszerű továbbutalást kívánta kidomborítani. Ebbe a koncepcióba nem fért bele a Cég Kft. valamennyi, valamint a Cég3 Kft. 19 darab számlája, mert az időbeni kíváncsalom nem teljesült. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a Cég4 Kft.-nek a Cég Kft.-vel, valamint a Cég3 Kft.-vel való kapcsolatát az ügyészség nem tekintette volna teljes dimenziójában fiktívnek. A vádiratba be nem emelt számlák nem rontják le a vádiratban szereplő, tényleges gazdasági kapcsolatot és gazdasági tevékenységet nélkülöző kifizetések fiktivitását.

Tévesnek ítélte meg azt az elsőfokú bírósági megállapítást is, hogy Személy6 tanú ne lenne elfogult és érdekelt abban, hogy a Cég3 Kft.-vel kapcsolatos fiktív számlázási tevékenység ne kerüljön napvilágra, csak arra tekintettel, mert az alaphüccselekmények tekintetében vele szemben nem került sor vádemelésre. A tanú ügyvezetői minősége éppen úgy érdekeltté tette, hogy a cége törvényszerű gazdasági működését valószínűsítse vallomáscsában, mint ügyvezető társa és az Cég2 Kft. vonatkozásában Személy7. Hivatkozott arra is, hogy a védelem által becsatolásra került 2006. július 10-i, a Cég3 Kft. és Személy8 közötti megbízási szerződéshez is Személy6 állított ki teljesítési igazolást, mely a vádirati időszak tekintetében, a Cég4 Kft. vonatkozásában már nem történt meg, mely önmagában megkérdőjelezi a tanú szavahihetőségét.

Az elsőfokú bíróság annak ellenére adott hitelt Személy6, Személy7 és Személy9 vallomáscsáinak, hogy érdekeltységük és elfogultságuk tényszerűen megállapítható volt és vallomáscsáikkal szemben álló személyi és tárgyi bizonyítékok - a 9. oldal utolsó kettő bekezdésben, a 10. oldalon, a 12. oldal 3-9. bekezdésben felsoroltak - tényszerűen cáfolták az általuk előadottakat. A tényekből további tényekre a helytálló következtetés az lett volna, hogy a Cég4 Kft. és a két másik cég között nem állt fenn tényleges gazdasági kapcsolat, a kiállított számlák fiktívek, az azok alapján átutalt összegek nem a feltüntetett gazdasági tevékenységből származóak. További helytálló következtetés pedig az lett volna, hogy a Cég4 Kft. ügyvezetője a cége részére minden gazdasági tevékenységet nélkülöző átutalt összegek vonatkozásában azok tényleges eredetének leplezése érdekében fiktív számlákat bocsátott ki, majd a ténylegesen átutalt összegek tekintetében további pénzügyi műveleteket hajtott végre, például a Cég9 sro. részére.

Az alaphüccselekmény leplezésének szándéka is megállapítható a vádlott terhére, ezért büncössége bizonyított és vele szemben büntetés kiszabása indokolt.

- [4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.808/2018/7. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Az elsőfokú ítélet felülbírálata a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés alapján teljeskörű. A törvényszék a perrendszerű eljárásában ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns és az ügyész által felhívott bizonyítékokat megvizsgálta, azokat egyenként és összességében értékelte és így állapította meg a tényállást.

A tényállás a 7. oldal első bekezdésében a Be. 592. § (2) bekezdés d) pont szerint részben

megalapozatlan, mert a törvényszék a feltárt és megvizsgált tényekből további tényre, a vádlott tudattartalmára, szándékára, célzatára és bűnösségére helytelen következtetést vont le és ezen logikai hiba okán okszerűtlenül mentette fel a vádlottat az ellene emelt vád alól. A részbeni megalapozatlanság a másodfokú eljárásban a helyes ténybeli következtetés levonásával orvosolható, ezáltal lesz az ítélet felülbírálatra alkalmas. Indítványozta, hogy az ítélet tábla a történeti tényállás utolsó bekezdését mellőzze és helyette azt rögzítse, hogy a vádlott rendszeres haszonszerzésre törekedve a volt férje által elkövetett bűncselekményből származó forint összegek elrejtésének szándékával a Cég4 Kft. számlájára érkezett összegekkel banki tranzakciót hajtott végre 2.912.500.- forint értékre.

Az elsőfokú bíróság számbavette a vádlottra terhelő körülményeket és megvizsgálta a Cég4 Kft., valamint az Cég2 Kft. és a Cég3 Kft. közötti kapcsolatot, konkrétan azon körülményt, hogy a vádiratban szerepeltetett 3 darab, a vádlott által kibocsátott számla mögött valós gazdasági esemény, a vádlott részéről teljesítés állt-e fenn. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség nem fogadta el a törvényszéknek az ítélet 12. és 17-19. oldalán rögzített álláspontját, miszerint nem mutatható fel olyan releváns adat, tény vagy körülmény, melyből a vádlott bűnös szándékára, célzatára vagy gondatlanságára lehetne következtetni.

Kiemelte, hogy a vádiratban szereplő 3 darab számla kapcsán megbízási, vállalkozási szerződés, teljesítményigazolás nem keletkezett, a teljesítést semmilyen hiteles okirat nem igazolja a vádlott szolgáltatását állítólagosan megrendelő Cég2 Kft. és Cég3 Kft., vagy a vádlotti gazdasági társaság könyvelésében. Ez szembehelyezkedik a Cég3 Kft. korábbi gyakorlatával, hiszen 2006. évben a vádlott testvérével írásbeli szerződést kötöttek és annak teljesítését Személy6 írásban le is igazolta.

Logikailag hibás a törvényszék érvelése, hogy a vádlott által a Cég3 Kft. részére az elkövetési időszakban kiállított 20 darab számlából 19 esetben a vádhatóság sem állította, hogy fiktív, ezért a maradék egy darab számla esetében sincs ok annak fiktív jellegére következtetni, a nevezett gazdasági társaságok között fennálló meglévő gazdasági kapcsolat ellenére. Ugyanakkor az Cég2 Kft. és a Cég4 Kft. közötti valós gazdasági kapcsolatra megcáfolhatatlan okirati bizonyíték nincs, e körben csak Személy7 tényszerűen alá nem támasztott, elfogulatlanak és érdektelennek nem tekinthető, bíróság előtt tett tanúvallomása áll rendelkezésre.

A vádlott vállalkozói tevékenységéről csak annyi állítható biztosan, hogy az Cég2 Kft.-től és a Cég3 Kft.-től a Cég4 Kft. folyószámlájára utalt milliós nagyságrendű összegből banki tranzakciók keretében rendelkezett.

Az elsőfokú ítélet 12. oldalán számbavett és megvizsgált bizonyítékokból származó terhelő tartalmú körülményekből, valamint az ítélet 21. oldalán rögzített adatokból logikailag érdemi következtetés vonható a vádlott elkövetéskori, visszatérően anyagi haszonszerzésre törekvő tudattartamára, bűncselekményből származó összegek banki tranzakció keretében történő elrejtésének célzatára, egyenes szándékára és bűnösségére.

Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítélet tábla a törvényszék ítéletét változtassa meg és mondja ki Vádlott vádlottat bűnösnek az 1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés c) pontja ütköző és a (4) bekezdés a) pont szerint minősülő üzletszerűen elkövetett pénzmosás bűntettében és ítélje őt az 1978. évi IV. törvény 43. § a) pont szerint börtön fozozatú, az 1978. évi IV. törvény 89. § (1) és (2) bekezdés alapján végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre és kötelezze a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

- [5] A nyilvános ülésen az ügyész az átiratában foglaltakkal egyező indítványt terjesztett elő.
- [6] A vádlott védője - perbeszédében - akként foglalt állást, hogy az ügyészség fellebbezése megalapozatlan a felülmérlegelés tilalma okán, és erre tekintettel eredményre nem vezethet. A felülmérlegelés tilalmába ütközne egyéb bizonyíték, illetve bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül, ha a másodfokú bíróság eltérő tényállást állapítana meg. A védő álláspontja szerint az elsőfokú bíróság

ítéletében rendkívül részletesen, minden bizonyítékra kiterjedően, okszerűen vont le következtetést arra, hogy kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást a vádlott büntetőjogi felelőssége. A bíróságnak az ítéletének 21-22-23. oldalán kifejtette azokat az érveket, amelyek alapján nem fogadta el az ügyészség álláspontját a vádlott tudattartalma vonatkozásában. Kiemelte, hogy nem alapos az ügyészség érvelése, miszerint a vádiratban szerepeltetett 3 db számla kapcsán megbízási vállalkozási szerződés és ennek következtében teljesítési igazolás nem keletkezett és semmilyen hiteles okirat a vádlott szolgáltatását megrendelő Cég2 Kft., valamint Cég3 Kft. könyvelésében, illetve a Cég4 Kft. könyvelésében nem volt.

Ugyanis az Cég2 Kft. tekintetében az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy egy face to face, felkészítő szakmai jellegű tanácsadásra került sor Személy7 részére, ennek a mögöttes gazdasági szolgáltatásnak az elvégzését és teljesítését tartalmazta az a két számla, ami az Cég2 Kft. kiállított.

A Cég3 Kft. tekintetében szereplő egy számla vonatkozásában a teljesítési igazolás 2009. december 10-i dátummal fellelhető a nyomozati irat 292. oldalán. Személy6 - aki egyébként ezt a teljesítési igazolást aláírta -, nem elfogult és az elsőfokú bíróság az ő vallomása alapján igazoltnak látta, hogy ezek a tevékenységek, gazdasági szolgáltatások megtörténtek, létrejöttek és nem lehet szó azok fiktivitásáról.

Az elsőfokú bíróság, ítéletének 15. oldal utolsó bekezdésében és 16. oldal alulról utolsó két bekezdésében részletesen megindokolta, hogy miért fogadta el Személy6, Személy7 és Személy9 tanúk vallomásait. Az ítélet 17. oldal első bekezdésében kifejtette, hogy e tanúk vallomása cáfolta a vádiratban leírtakat, a Cég4 Kft. és a két cég közötti gazdasági kapcsolat fiktivitása tekintetében.

Indítványozta, hogy az ítélet táblája a mindenre kiterjedő, részletesen indokolt, következetes, logika szabályainak megfelelő elsőfokú bírósági ítéletet hagyja helyben.

- [7] A bejelentett fellebbezés eredményre nem vezetett.
- [8] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A felülbírálat a Be. 590. § (2) bekezdés alapján teljeskörű, kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére.
- [9] Az elsőfokú bíróság a részletes, minden körülményre kiterjedő bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. Nem sérültek a bizonyítás törvényességével kapcsolatos eljárási szabályok, a vádlott és a tanúk kihallgatását megelőzően a szükséges figyelmeztetések elhangzottak.
- [10] Az elsőfokú bíróság a tényállás felderítési és bizonyítási kötelezettsége tekintetében többször is hivatkozott ítéletében a Be. 164. § rendelkezéseire és helyesen is alkalmazta annak szabályait. E felhívott jogszabályhely kimondja, hogy
- A vád bizonyításához szükséges tények feltárása, az alátámasztásukra szolgáló bizonyítási eszközök rendelkezésre bocsátása, illetve beszerzésének indítványozása a vádlót terheli.
 - A bíróság a tényállás tisztázása során bizonyítékot indítvány alapján szerez be.
 - Indítvány hiányában a bíróság bizonyíték beszerzésére és megvizsgálására nem köteles.
- ág Alaptörvénye a 28. cikkben akként rendelkezik, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni.
- [11] A Be. 164. §-hoz fűzött miniszteri indokolás szerint „A törvény strukturális jelentőségű újítása a bíróság tényállás tisztázási kötelezettségének újragondolása. A törvény a bizonyítás alapelveinek

megfelelően azt irányozza elő, hogy a büntetőeljárás során eljáró és döntést hozó szervek a döntésüket csak valósághű tényállásra alapozhatják. Főszabály szerint a bíróság a vád tisztázása során bizonyítási eszközöket hivatalból csak pártatlanságának fenntartása mellett, az eljárási alapelvekre figyelemmel, indítványok alapján szerezhethet be és vizsgálhat meg. A vádlói funkció elkülönítése következtében a bíróságnak lehetősége van arra, hogy hivatalból, teljes körben tisztázza a tényállást, azonban a vád bizonyítására nem kötelezhető, és ezért a vádló bizonyítási kötelezettségének elmulasztása a bíróságra nem telepíthető az ítélkező funkciótól idegen következményeket. Éppen ezért a törvény megfogalmazásában a bíróság feladata a tényállás tisztázása a vád garanciális keretei között."

- [12] Az elsőfokú bíróság megfelelően mutatott rá, hogy az ügyészség szerepe a bizonyítási eljárásban nem szűnt meg azáltal, hogy a vádat benyújtotta, ahogy azzal sem, hogy az ügyek egyesítését indítványozta. Az új eljárási törvény, szemben az 1998. évi XIX. törvény 75. § (1) bekezdésében foglaltakkal, nem csupán a vádat alátámasztó, hanem a terheltet mentő bizonyítékok esetében sem írja elő, hogy a bíróság indítvány nélkül köteles bizonyítékot beszerezni. Ennek értelmében tehát az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott ítéletében arra, hogy a felek által indítványozott bizonyításon túl, hivatalból további bizonyítás felvételére nem volt köteles. Ezzel összhangban álló a Be. 593. § (4) bekezdés új szabályozása is, mely kimondja, hogy ha a megalapozatlanság nyilvánvalóan arra vezethető vissza, hogy a vádló a vád bizonyításához szükséges tények feltárását, az alátámasztásukra szolgáló bizonyítási eszközök rendelkezésre bocsátását, illetőleg beszerzésének indítványozását elmulasztotta, a megalapozatlanság következményei nem alkalmazhatók. Tehát az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettsége addig terjed, hogy a megalapozott döntés meghozatalához szükséges ügyészi indítványnak helyt adjon. Amennyiben az ügyész mulaszt, és emiatt megalapozatlan az ítélet, akkor a megalapozatlanság következményei nem alkalmazhatóak: az első fokú ítélet tényállását megalapozottnak kell tekinteni, a másodfokú bíróság a megalapozatlanságot nem küszöböli ki és az ítéletet nem helyezi hatályon kívül.
- [13] Jelen ügyben a törvényszék ügyfelderítési kötelezettségnek maradéktalanul eleget tett, valamennyi, az ügyészség és a védelem által tett bizonyítási indítványnak helyt adott. A Be. 5. §-ban foglalt funkciómegosztás elvére - a büntetőeljárásban a vád, a védelem és az ítélkezés elkülönül - és arra figyelemmel, hogy a vád bizonyítására a vádló köteles [Be. 7. § (1) bekezdés], további, hivatalból lefolytatott bizonyítás felvételére nem volt köteles, ezért az ítélet nem szenved a bíróság mulasztására visszavezethető felderítetlenségi hibában.
- [14] A törvényszék a bizonyítási eljárás során tanúként kihallgatta Személy1t, Személy7ot, Személy9át, Személy6t és Személy22ot. Nem sérültek a bizonyítás törvényességével kapcsolatos eljárási szabályok sem, a tanúk kihallgatását megelőzően a szükséges figyelmeztetések elhangzottak. A Be. 527. § (2) bekezdés a) pont alapján olvasta fel több tanú, így Személy10, Személy11, Személy3, Személy12, Személy13, Személy14, Személy15, Személy16, Személy17, Személy18, Személy19, Személy20 és Személy21 vallomását, e tanúk kihallgatását a bíróság nem tartotta szükségesnek és azt az ügyészség, a vádlott és a védő sem indítványozták. Tárgyalás anyagává tette a rendelkezésre álló valamennyi releváns okiratot is, így az eljárás során csak olyan bizonyítékot értékelt, melynek ismertetése megtörtént.
- [15] A másodfokú eljárásban az ügyészség sem hivatkozott teljes megalapozatlanságra vagy arra, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, vagy a tényállás részben felderítetlen, illetve ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, és nem jelölt meg új bizonyítékot sem, nem is indítványozta bizonyítás felvételét. A Be. 592. § (1) és (2) bekezdés a)-b)-c) pont szerinti megalapozatlansági hibát vagy hiányosságot a másodfokú bíróság

sem észlelt. Az ügyészség arra az álláspontra helyezkedett, miszerint az elsőfokú bíróság ítélete részben azért megalapozatlan, mert a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett [Be. 592. § (2) bekezdés d) pont], de az ítélőtábla a felülbírálat eredményeképpen ezt az érvet sem osztotta.

- [16] A bűnösség megállapításához vezető eltérő tényállást a Be. 593. § (1) bekezdés c) pont alapján a másodfokú bíróság háromféleképpen állapíthatja meg, azaz a részleges megalapozatlanságot három módon küszöbölheti ki:
- az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján,
 - tényből másik tényre való következtetéssel,
 - az ügyészség által indítványozott bizonyítás felvétele útján.
- [17] E szabályozásból kitűnően tehát a másodfokú bíróság bűnösnek mondhatja ki az elsőfokú bíróság által felmentett vádlottat olyan eltérő tényállás alapján, amelyet a megalapozatlanság kiküszöbölése e háromféle módjának valamelyikével tett meg.
- [18] A vádlott terhére, eltérő tényállás megállapíthatósága tekintetében a Be. 593. § (2) bekezdés szabályozása fenntartotta a felülmérlegelés tilalmát, a bizonyítékok eltérő értékelése ugyanis korántsem korlátlan a másodfokú eljárásban, ugyanis a másodfokú bíróság megalapozatlanság kiküszöbölése esetén csak azokkal a tényekkel kapcsolatban értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekre bizonyítást vett fel. A bizonyítékok eltérő értékelését az jelenti, ha a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságtól eltérően, az általa elfogadott bizonyítékot elveti, az általa el nem fogadottat elfogadja, vagy más részében fogadja el.
- Jelen ügyben az ügyészség fellebbezésében olyan új tény nem állított, illetve olyan új bizonyítékra nem hivatkozott, amely az eljárás során eddig nem volt ismert, bizonyítást nem ajánlott fel. Ezért a másodfokú bíróság nem értékelheti eltérően a már rendelkezésre álló és az elsőfokú bíróság által a bizonyítási eljárást követően teljeskörűen mérlegelési körbe vont és megvizsgált bizonyítékokat az elsőfokú bírósághoz képest más módon, így nem foglalhat el - például a tanúk szavahihetősége vagy elfogultsága kérdésében sem - teljesen más álláspontot, mint a törvényszék.
- [19] A Be. 593. § (1) bekezdés c) pont szabályozásából kitűnően eltérő tényállás megállapítása nem szükségszerűen felülmérlegelés eredménye lehet. Hiszen a törvény a rendelkezésre álló és a bizonyítási anyag részét képező ügyiratok, vagy ténybeli következtetés alapján is lehetővé teszi, hogy olyan új tény is a tényállás részévé váljon, amellyel kapcsolatban az elsőfokú bíróság bizonyítékot nem értékelt. Ezáltal a megállapított tényállás az elsőfokú bíróságéhoz képest ugyan eltérő lesz, de a másodfokú bíróság nem sérti meg a felülmérlegelés tilalmát.
- [20] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés d) pont alapján - szükséges részletességgel és iratszerűen - tartalmazza a bizonyítékok megjelölését, amelyekre a bíróság a döntését alapozta, az kiegészítésre nem szorul. A törvényszék indokolási kötelezettségét is teljesítette, ennek keretében részletesen megvizsgálta és összevetette a rendelkezésre álló valamennyi személyi és tárgyi bizonyítékot és számot adott arról, hogy a tényállás megállapításánál milyen bizonyítékokat és miért fogadott el. Az elsőfokú bíróság a mérlegelő tevékenysége keretein belül valamennyi - mind a terhelő, mind a mentő - bizonyítékot értékelési körbe vonta, a tanúk szavahihetőségének eldöntéséhez elemezte vallomásaikat, illetve egymáshoz és a vádlotthoz fűződő viszonyait. Részletesen megvizsgálta az okirati bizonyítékokat is, különösen a szakértő megállapításait, valamint a vádlott és személyi levelezését, azok tartalmát összevetette a tanúvallomásokban foglaltakkal és a megfelelő következtetéseket is levonta. A másodfokú bíróság szerint a törvényszék indokolása megfelelt a törvényi előírásoknak, a logika szabályainak, teljeskörű

volt és megalapozatlansági okot sem eredményezett, mivel az ítélet tábla álláspontja szerint a törvényszék ténybeli következtetései sem kifogásolhatóak, a tényállás összhangban áll az általa elfogadott bizonyítékokkal és levont következtetéseivel.

- [21] Jelen eljárásban az ügyészség jogorvoslati kérelme azt célozta, hogy a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés c) pont szerint - ténybeli következtetés alapján - az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállás megállapításával vonjon le eltérő következtetést a vádlott bűnössége tekintetében és az elsőfokú bíróság által felmentett vádlott bűnösségét állapítsa meg.
- [22] Tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésben foglalt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól mentes, a megállapított tényállást irányadónak tekintette és ez alapján bírálta felül a törvényszék ítéletét.
- [23] Az ügyészség a vádlottat az 1978. évi IV. törvény 303. § (1) bekezdés c) pontba ütköző pénzmosás elkövetésével vádolta. A dinamikus pénzmosás e változatát a törvényi tényállás szerint az valósítja meg, aki más által elkövetett, szabadságvesztéssel büntetendő cselekményből származó dolog ezen eredetének leplezése céljából a dologgal összefüggésben bármilyen pénzügyi tevékenységet végez, vagy pénzügyi szolgáltatást vesz igénybe.
- [24] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a pénzmosásban a bűnösség megállapításának egyik feltétele, hogy mindig megelőzi egy másik, szabadságvesztéssel büntetendő cselekmény, mely a Btk. valamely törvényi tényállását kimeríti, de nem szükséges, hogy ezen alapcselekményben az elkövetők felelősségét jogerős ítélet állapítsa meg (BH2019.125.). Az elsőfokú bíróság ítéletének 4-6. oldalán részletesen kitért az elkövetési tárgy eredetével kapcsolatban arra, hogy annak forrásaként szükséges egy büntetendő előcselekmény, melynek megtörténtét az ésszerű kétséget kizáróság szintjéig kell bizonyítani, mely a törvényszék értékelése szerint jelen ügyben meg is történt, ám ez még önmagában nem elegendő a pénzmosásban a bűnösség megállapításához.
- [25] Ugyanis a törvényi tényállás szerint emellett szükséges az elkövetőnek a bűncselekményből származó dolog eredetének leplezésére irányuló célzatos magatartása is, tehát annak igazolása, hogy a tettes célja a bűnös pénz azonosságának, eredetének elleplezése és az, hogy azt legális forrásból származóként tüntesse fel (BH2006.143.) és ennek érdekében végez a dologgal összefüggésben bármilyen pénzügyi tevékenységet, vagy vesz igénybe pénzügyi szolgáltatást.
- [26] Ennek bizonyíthatósága tekintetében az elsőfokú bíróság részletesen számba vette a rendelkezésre áll személyi és tárgyi bizonyítási eszközökből származó bizonyítékokat. Kétségtelen tény, hogy az ilyen jellegű ügyekben a bizonyítási eljárás nehézségét általában az jelenti, hogy a személyi bizonyítékok körében a tanúk vallomásai vagy nem tartalmazzak a pénzmosás vonatkozásában releváns adatot, vagy pedig - ahogy jelen ügyben is - olyan személyek tesznek nyilatkozatot, akik az érintett gazdasági események szereplői, jellemzően a számlát kiállító és befogadó gazdasági társaságok tisztségviselői, alkalmazottjai. Ezen személyek esetében fokozottabban érvényesül, hogy vallomásaik értékelésekor érdekeltségük vizsgálata a szokásosnál is nagyobb körültekintést igényel, mivel az eljárási törvény alapvető rendelkezése, hogy
- a terhelt nem kötelezhető az ártatlanságának bizonyítására [Be. 7. § (2) bekezdés]
 - a büntetőeljárásban senki sem kötelezhető arra, hogy önmagát terhelő vallomást tegyen vagy önmaga ellen bizonyítékot szolgáltatson [Be. 7. § (3) bekezdés].
- Ezért elsődlegesen nem a személyi, hanem a tárgyi bizonyítékok kerülnek előtérbe, azok alapján objektívebb kép rajzolódhat ki a gazdasági társaságok működése, kapcsolata és a számlák mögötti valós vagy fiktív gazdasági esemény megítélése körében.

- [27] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelésének eredményeképpen arra a következtetésre jutott, hogy kétséget kizáró bizonyossággal nem állapítható meg, hogy a Cég4 Kft. valamint az Cég2 Kft. és a Cég3 Kft. között nem állt fenn tényleges gazdasági kapcsolat és a kiállított számlák fiktívek lettek volna. Ezzel a következtetéssel a másodfokú bíróság egyetértett. Még abban az esetben is, ha a tárgyi bizonyítási eszközökből származó bizonyítékok vizsgálatára nagyobb hangsúlyt fektetünk, sem lehet ítéleti bizonyossággal megállapítani a vádbeli három számla fiktív kiállítását és befogadását, mely nélkül a bűnösségre okszerű következtetés nem vonható.
- [28] Az ügyészség fellebbezésében hangsúlyt fektetett Személy6, Személy7 és Személy9 tanúk vallomásaiban foglaltakra, hangsúlyozva érdekeltységüket és a vallomások elvetését. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a rendelkezésre bocsátott egyéb bizonyítékok - így az ügyészség által hivatkozott 9. oldal utolsó kettő bekezdésben, a 10., 12. és 21. oldalán rögzített adatok - nem cáfolják meg a tanúk által előadottakat és ezekből sem vonható következtetés a vádlott bűnösségére.
- [29] A törvényszék részletesen vizsgálta a Cég4 Kft. költségeinek alakulását, az eszközbeszerzéseket, a nyombani továbbutalás tényét, személy1 magatartását, az e körben tett megállapításait osztotta a másodfokú bíróság is.
- [30] A Cég4 Kft. tevékenységi körét, a cégek közötti átfedést, a kiállított számlákat, teljesítményigazolásokat is elemezte, e körben tett megállapításaihoz - anélkül, hogy az elsőfokú bíróság általi következtetéseket a másodfokú bíróság megismételné - az alábbi kiegészítések tehetők.
- [31] Önmagában a Cég4 Kft. tevékenységi köre alapján a gazdasági események meg nem történtének megállapítására nem lehet eljutni. A nyomozati iratokban a Cég4 Kft.-re vonatkozó cégnyilvántartási adatok alapján azt lehet rögzíteni, hogy a kiterjedt tevékenységi köröket már a gazdasági társaság alapításakor felvették, az számos olyan területet is átfogott, amellyel kapcsolatban fiktív számlázás gyanúja fel sem merült.
- [32] A nyomozati irat 200-201. oldalán található, 2010. évre vonatkozó kimenő adatok listája alapján látható, hogy a Cég4 Kft. nem csak a vádbeli három számlához köthető Cég3 Kft.-vel és az Cég2 Kft.-vel, illetve az ügyészség által felhívott Cég5 Kft.-vel és Cég Kft.-vel állt kapcsolatban. A kimenő bizonylatok között rendszeresen szerepel a Cég12., a Cég13., a Cég14. és a Cég15., illetve egy-egy számlával a Cég16, a Cég17, a Cég18., a Cég19., az Cég20, a Cég21., a Cég22. és a Cég23.
- Az ügyészség e gazdasági társaságok közül nemcsak a Cég5 Kft. és a Cég Kft., hanem a többi, fentebb felsorolt partner számláját sem tette fiktivitásra hivatkozással vád tárgyává. A Cég Kft. számlái, illetve a Cég3 Kft. részére kiállított további 19 darab számla esetében - a vádon túlterjeszkedés tilalma okából - azok fiktivitására és annak figyelembe vételére alappal nem hivatkozhat.
- [33] A vádbeli cselekménnyel érintett gazdasági társaságok, illetve a Cég4 Kft. személyi felépítése sem igazolja a vád tárgyává tett számlák fiktivitását.
- Egyrészt a CÉG8 Kft., a Cég5 Kft. és a Cég Kft. jelen eljárásban nem szerepel a vádiratban, mint fiktív számlát kibocsátó gazdasági társaság.
- Másrészt, ahogy az az előzőekben bemutatásra került, a Cég4 Kft. számos más, olyan gazdasági társaságnak állított ki számlát, akik az alapbűncselekményben nem érintettek és a Budapesti II. és III. Kerületi Ügyészség B.1852/2014. és B.102015/2014. számú vádiratokban sem szerepelnek.

Az a tény, hogy a cégjegyzék adatai szerint Személy2nak két közös cége is volt Szlovákiában vádlottal, illetve hogy egy utalás történt a Cég9 sro. részére, szintén nem bizonyítja sem a vádbeli három számla fiktivitását, ahogy azt sem, hogy a fiktív számlázás folytán a Cég4 Kft. számlájára került pénz tekintetében történt volna pénzforgalmi szolgáltatás.

- [34] Az ügyészség hivatkozása, miszerint a Cég3 Kft. korábbi gyakorlatával szemben a vádbeli számla kapcsán sem megbízási, sem vállalkozási szerződés, sem teljesítményigazolás nem keletkezett, nem iratszerű. Ugyanis a nyomozati iratok 2. számú melléklet 298-302. oldalán megtalálható a Cég3 Kft. és a Cég4 Kft. közötti, 2009. november 17-i keltezésű vállalkozási keretszerződés. E határozatlan időre szóló szerződés szerint a Cég4 Kft. nyomdai tevékenység előkészítésében működött közre, melynek mellékletét képezte a pénzügyi és fizetési feltételek körében tételesen meghatározott szolgáltatások díja is. A szerződés megszűnésére egyébként 2011. november 3. napján került sor (nyomozati iratok 2. számú melléklet 303-304. oldal). A vádiratban szereplő 1/2009 sorszámú számlához tartozó teljesítési igazolás is megtalálható az iratokban, a nyomozati iratok 2. számú melléklet 292-293. oldalán. E teljesítési igazolás szerint meghatározott szolgáltatások díja egyébként összhangban áll a vállalkozási keretszerződés mellékletében megállapított díjakkal is, ahogy a számla összege is egyezik a teljesítményigazolásban feltüntetett összeggel.
- [35] Az Cég2 Kft. ügyvezetőjének, Személy7nak a vallomását a szerződés és teljesítményigazolás tekintetében az elsőfokú bíróság elfogadta, azt életszerűnek tartotta, ezzel szemben az ügyészség sem hivatkozott ezt egyértelműen cáfoló személyi vagy tárgyi bizonyítéokra.
- [36] A tényekből további tényekre való következtetéssel sem állapítható meg, hogy a Cég4 Kft. és az Cég2 Kft. és a Cég3 Kft. között nem állt fenn tényleges gazdasági kapcsolat és hogy a kiállított számlák pedig fiktívek voltak. Mindezekre tekintettel az ítéletábra is egyetértett az elsőfokú bíróság következtetésével, miszerint nem bizonyított vádlott esetében bűncselekmény elkövetése, ezért a pénzmosás büntette miatt emelt vád alól bizonyítottság hiányában történő felmentő rendelkezés helytálló.
- [37] Fenti indokokra figyelemmel az ítéletábra - a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.
- [38] A Fővárosi Ítéletábra végzése elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2020. március 5.

. Szalai Géza
a tanács elnöke

dr. Sárecz Szabina Martina
előadó bíró

Nagyné dr. Drahos Ibolya
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2019. október 4. napján kelt 25.B.1001/2018/22. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábra mint másodfokú bíróság 3.Bf.307/2019/4. számú végzésével 2020. március 5. napján jogerőre emelkedett.

, 2020. március 5.

. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző